

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 8Sžk/20/2018
Identifikačné číslo spisu: 1016200796
Dátum vydania rozhodnutia: 30.04.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Jaroslava Fúrová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:1016200796.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a členov senátu Mgr. Petra Melichera a JUDr. Eriky Šobichovej, v právnej veci sťažovateľa (pôvodne žalobcu): J. K., N.. XX.XX.XXXX, A. W. XX, XXX XX A., právne zastúpený: Beňo & partners advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Nám. Sv. Egídia 93, 058 01 Poprad, proti žalovanému: Ministerstvo vnútra SR, sídlom Pribinova 2, 812 72 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. KM-OLVS-3/2016/OPK zo dňa 2.3.2016, v konaní o kasačnej sťažnosti sťažovateľa proti právoplatnému rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/100/2016-19 zo dňa 25.5.2017, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť sťažovateľa z a m i e t a.

Sťažovateľovi nárok na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

Konanie pred správnym súdom

1. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“ alebo „správny súd“) napadnutým rozsudkom zamietol žalobu sťažovateľa, ktorým sa sťažovateľ domáhal preskúmania rozhodnutia žalovaného č. KM-OLVS-3/2016/OPK zo dňa 2.3.2016, ktorým podľa § 243 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z. zamietol rozklad žalobcu a napadnuté rozhodnutie - Personálny rozklad ministra vnútra SR č. 257 zo dňa 18.11.2015, ktorým bolo sťažovateľovi podľa § 46 ods. 1 písm. b/ a ods. 2 zákona do 29.11.2015 predĺžené dočasné pozbavenie výkonu v štátnej službe do právoplatného skončenia trestného stíhania a podľa § 46 ods. 3 zákona č. 73/1998 Z.z.sa žalobcovi dňom 29.11.2015 poskytol služobný plat vo výške minimálnej mzdy, pričom tento sa zvýšil o 10% priznaného služobného platu na každú vyživovaciu osobu, najviac však do výšky 70% priznaného služobného platu, potvrdil.

2. Krajský súd v Bratislave, ako správny súd preskúmal žalobou napadnuté rozhodnutie a na verejnom vyhlásení rozsudku určenom na deň 25.05.2017 uznal žalobu za nedôvodnú a túto podľa § 190 SSP zamietol pri splnení zákonných podmienok upravených v ust. § 107 ods. 2 SSP.

3. Súd považoval za potrebné pripomenúť, že inštitút dočasného pozbavenia výkonu štátnej služby predstavuje prostriedok pre nadriadených ako zamedziť prítomnosti vo výkone štátnej služby a vykonávanie služobnej činnosti okrem iných takým policajtom, ktorí sú dôvodne podozriví, že svoju príslušnosť k Policajnému zboru zneužili na získanie neoprávnenej výhody pre seba alebo iného a zároveň tým narušili dôveru v tento zbor, z dôvodu pochybnosti o ich čestnosti a disciplinovanosti. Tento inštitút má svoj právny základ v ust. § 46 ods. 1 písm. a) alebo b) zákona č. 73/1998 Z.z. V danom prípade vo vzťahu k žalobcovi v súvislosti s podozrením zo spáchania trestného činu pre tento dočasný inštitút bolo využité ust. § 46 ods. 2 písm. b) zákona č. 73/1998 Z.z. tzn., že zákonným predpokladom pre dočasné pozbavenie výkonu štátnej služby tu je, že žalobca je dôvodne podozrivý, že spáchal trestný čin a jeho ďalšie ponechanie vo výkone štátnej služby by ohrozovala dôležitý záujem štátnej služby. Z ust. § 46 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z.z. vyplýva, že výkonu štátnej služby možno policajta dočasne pozbaviť len na dobu nevyhnutne potrebnú na objasnenie jeho konania, najdlhšie však na šesť mesiacov; túto dobu môže výnimočne predĺžiť minister v prípade, ak je proti policajtovi vedené trestné stíhanie, a to až do jeho právoplatného skončenia. Dočasné pozbavenie výkonu štátnej služby sa prerušuje na čas výkonu väzby policajta. V danom prípade z obsahu administratívneho spisu nebolo pochybností v tom, že žalobca sa podozrivým zo spáchania trestného činu stal už na základe existujúceho uznesenia vyšetrovateľa OIS Západ ÚIS SKIS MV SR č. SKIS-599/OISZ-V-2012 a následného pokračujúceho trestného konania zavŕšeného podaním obžaloby príslušným prokurátorom Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry SR pod č. VII./1GV127/12 dňa 27.03.2015 na Špecializovaný trestný súd pre zločin prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1 a ods. 2 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a) a písm. c) Trestného zákona a ku dňu vydania personálneho rozkazu trestné stíhanie nebolo skončené. O uvedenej skutočnosti mal tak riaditeľ KR PZ v Bratislave v čase rozhodovania o dočasnom pozbavení výkonu štátnej služby, tiež minister vnútra SR pri predĺžení tohto dočasného pozbavenia vedomosť.

4. Ďalej uviedol, že toto personálne konanie o pozbavení dočasného výkonu štátnej služby je samostatným administratívnym konaním nezávislým na trestnom konaní a na toto konanie nie je možné ani aplikovať ustanovenia Trestného poriadku a zásady uplatňované v trestnom konaní. Napokon z oznámenia žalovaného zo dňa 14.06.2016 (teda nasledujúcim po vydaní napadnutých rozhodnutí) súdu je známe, že žalobca bol zo služobného pomeru príslušníka PZ prepustený dňa 28.01.2016 podľa § 192 ods. 1 písm. f) zákona č. 73/1998 Z.z. na základe právoplatného odsúdenia pre úmyselný trestný čin, ktorý založil rozsudok Špecializovaného trestného súdu č.k. BB-3T/12/2015 zo dňa 12.01.2016, a ktorý nadobudol právoplatnosť 12.01.2016.

5. K jednotlivým námietkam žaloby, správny súd uviedol nasledovné: súd pripomenul, že predmetom preskúmania boli rozhodnutia o predĺžení dočasného pozbavenia, nie samotné pozbavenie výkonu štátnej služby, tzn. že otázka, či existujú dôvody pre dočasné pozbavenie žalobcu výkonu štátnej služby už bola právoplatne vyriešená v predchádzajúcom personálnom konaní a založil to právoplatný personálny rozkaz riaditeľa rozkazom riaditeľa KR PZ v Bratislave č. 512 zo dňa 29.05.2015, kedy bol žalobca dočasne pozbavený výkonu štátnej služby od 29.05.2015 do 28.11.2015 podľa § 46 ods. 1 písm. b) zákona a ods. 2 zákona č. 73/1998 Z.z. v spojení s rozhodnutím ministra vnútra SR č. KM-OLVS-82/2015/OPK zo dňa 02.10.2015 (navyše z rozhodovacej činnosti súdu je známe, že v danej veci už bolo rozhodnuté rozsudkom KS v BA č.k. 1S/296/2015-48 zo dňa 13.04.2017 tak, že žaloba bola ako nedôvodná podľa § 190 SSP zamietnutá a uvedený rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 22.05.2017). V prípade vydaných rozhodnutí vo veci predĺženia dočasného pozbavenia bolo úlohou súdu preskúmať, či dôvody dočasného pozbavenia naďalej trvajú. Súd z obsahu administratívneho spisu mal jednoznačne preukázané, že ku dňu vydania tak personálneho rozkazu, ako aj rozhodnutia ministra vnútra naďalej žalobca bol podozrivý zo spáchania trestného činu, trestné stíhanie v tom čase ešte prebiehalo a teda namiesto bolo využitie inštitútu dočasného pozbavenia mimo výkonu štátnej služby nadriadenými.

6. K námietke žaloby, že v danom prípade neboli splnené podmienky pre dočasné pozbavenie výkonu štátnej služby policajta, súd sa s týmto tvrdením žalobcu nestotožnil. Predložený administratívny spis nad akúkoľvek pochybnosť osvedčuje dôvody pre dočasné pozbavenie výkonu štátnej služby a jeho

predĺženie v dôsledku pokračujúceho trestného stíhania žalobcu a zároveň osvedčujú danosť ohrozenia dôležitého záujmu štátnej služby v prípade jeho ponechania vo výkone štátnej služby. Uvedené bezo sporu vyplýva z uznesenia vyšetrovateľa OIS Západ UIS SKIS MV SR č. SKIS-599/OISZ-V-2012 zo dňa 21.12.2012, pokračujúceho trestného konania až po vznesenie obžaloby špeciálnym prokurátorom Úradu špeciálnej prokuratúry, Generálnej prokuratúry SR pod č. VII./1GV127/12 dňa 27.03.2015 na Špecializovaný trestný súd pre zločin prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1 a ods. 2 Trestného zákona v jednočinnom súbehu z prečinov zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a) a písm. c) Trestného zákona. Zároveň súd považoval za splnenú a súhlasil so žalovaným a jeho argumentáciou, že bola splnená aj druhá podmienka a to, že v prípade žalobcu sa jednalo o príslušníka, ktorý bol vo výkone štátnej služby v kontakte voči verejnosti a zároveň sa podieľal na vytváraní obrazu o Policajnom zbore ako celku a preto jeho ponechanie ďalšie vo výkone štátnej služby by ohrozovalo dôležitý záujem štátnej služby. Nebolo možné súhlasiť ani s názorom žalobcu, že v súvislosti s týmto neprináleží nadriadenému ani ministrovi vnútra žiadna diskrečná právomoc. Z dikcie ustanovenia § 46 ods. 1 písm. a), b) síce vyplýva, že „policajti sa musí dočasne pozbaviť výkonu štátnej služby“, ale ust. ods. 2 tohto zákonného ustanovenia uvádza, že policajta možno dočasne pozbaviť len na dobu nevyhnutne potrebnú na objasnenie jeho konania, najdlhšie však na 6 mesiacov; túto dobu môže výnimočne predĺžiť minister v prípade, ak je proti policajtovi vedené trestné stíhanie, až do jeho právoplatného skončenia. Ako správne konajúce správne orgány zhodnotili, v danom prípade boli obidve kumulatívne podmienky splnené a na prípad žalobcu bolo použité správne a zákonné ustanovenie, ktoré pre danú situáciu dočasného pozbavenia žalobcu v prípade jeho dôvodného podozrenia zo spáchania trestného činu sa podmieňuje.

7. Správny súd nesúhlasil ani s námietkou žalobcu, že nebola rešpektovaná v danom prípade prezumpcia nevinu žalobcu a tiež neprimeraná dĺžka trestného konania. Zdôraznil, že v tomto konaní na rozdiel od trestného konania, v ktorom sa rozhoduje o naplnení znakov skutkovej podstaty konkrétneho trestného činu, o otázke vine a trestu, tu sa rieši otázka dočasného vylúčenia policajta z podieľania sa na plnení úloh PZ z dôvodov protiprávneho konania upraveného v zákone a konanie, aj samotná dĺžka prebiehajúceho trestného konania je z hľadiska dôkaznej relevancie bezpredmetná. Pokiaľ sa žalobca odvolával v žalobe na personálny rozkaz ministra vnútra SR č. 13 zo dňa 20.02.2013, ktorým bolo podľa § 192 ods. 1 písm. e) zákona prepustený zo služobného pomeru príslušníka PZ a následne o jeho rozklade minister vnútra SR dňa 22.05.2013 rozhodol pod č. SLV-PS-PK-52/2013 tak, že tento personálny rozkaz zrušil, keď konštatoval, že by jeho ponechanie v služobnom pomere bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby, v tejto súvislosti súd poukázal, že v tomto personálnom konaní sa nerieši otázka porušenia služobnej prisahy alebo služobných povinností zvlášť hrubým spôsobom, ako je tomu v prípade prepustenia zo služobného pomeru, ale v tomto prípade sa rieši otázka dočasného pozbavenia výkonu štátnej služby, resp. predĺženia dočasného výkonu služby pre dôvodné podozrenie zo spáchania trestného činu, čo sú dve samostatné i keď personálne, ale od seba na skutkovom základe odlišné administratívne konania.

8. Záverom preto súd konštatoval, že ako vyplynulo z jeho zistení, predložený spisový materiál žalovaného osvedčuje danosť dôvodov dočasného pozbavenia výkonu štátnej služby žalobcu a jeho predĺženie tak ako bolo vykonané personálnym rozkazom č. 257 zo dňa 18.11.2015 na dobu od 29.11.2015 do právoplatného skončenia trestného stíhania v spojení s rozhodnutím ministra vnútra SR č. KM-OLVS-3/2016/OPK zo dňa 02.03.2016, pretože bolo tu dôvodné podozrenie zo spáchania trestného činu, v súvislosti s ktorým už je súdu od oznámenia žalovaného zo dňa 14.06.2016 známe aj to, že žalobca bol právoplatne rozsudkom Špecializovaného trestného súdu č.k. BB-3T 12/2015 zo dňa 12.01.2016, právoplatne 12.01.2016, odsúdený pre úmyselný trestný čin a zároveň bol aj prepustený dňom 28.01.2016 podľa § 191 ods. 1 písm. f) zákona č. 73/1998 Z.z. zo služobného pomeru. Pre toto konanie o predĺženie dočasného pozbavenia boli kumulatívne splnené ustanovenia § 46 ods. 1 písm. b) a ods. 2 zákona č. 73/1998 Z.z. predpokladané zákonné podmienky, a to dôvodné podozrenie zo spáchania trestného činu a že by ďalšie ponechanie žalobcu vo výkone štátnej služby ohrozovalo dôležitý záujem štátnej služby, keďže sa v prípade žalobcu jednalo o príslušníka stálej štátnej služby, staršieho referenta štvrtého výjazdu odboru dopravných nehôd Krajského dopravného inšpektorátu, Krajského riaditeľstva PZ v Bratislave. Trestné konanie ku dňu podania napadnutého rozhodnutia nebolo skončené.

Bolo teda dôvodné podanie návrhu riaditeľa KR PZ v Bratislave na predĺženie dočasného pozbavenia výkonu štátnej služby žalobcu do právoplatného skončenia jeho trestného stíhania a ak minister vnútra tomuto návrhu vyhovel a personálnym rozkazom dočasné pozbavenie výkonu štátnej služby žalobcovi predĺžil personálnym rozkazom č. 257 zo dňa 18.11.2015 v spojení s rozhodnutím č. KM-OLVS-3/2016/OPK zo dňa 02.03.2016, od dňa 29.11.2015 do právoplatného skončenia trestného stíhania, tento postup bol v súlade so zákonom a vecne správny a rozhodnutia vychádzali z riadne zisteného a správne posúdeného stavu veci. Tiež tieto rozhodnutia obsahujú všetky náležitosti, ktoré predpokladá zákon a žalovaný sa s odvolacími dôvodmi riadne vysporiadal. O náhrade trov konania bolo rozhodnuté podľa § 167 ods. 1 SSP tak, že žalobcovi súd náhradu voči žalovanému vzhľadom na jeho vecný neúspech nepriznal.

II.

Kasačná sťažnosť

9 . Proti právoplatnému rozsudku Krajského súdu v Bratislave sťažovateľ v pozícii žalobcu prostredníctvom právneho zástupcu podal kasačnú sťažnosť v zákonom stanovenej lehote. Odôvodnenie kasačného bodu podľa § 440 ods. 1 písm. f) SSP: podstatou žalobného tvrdenia bola nasledovná právna argumentácia:

a) Nadriadený je povinný rozhodnúť o dočasnom pozbavení výkonu štátnej služby ihneď po tom, čo sa dozvie o zákonných dôvodoch na tento postup. V danej veci sa nadriadený dozvedel o trestnom stíhaní žalobcu dňa 21.11.2012, o dočasnom prepustení rozhodol až dňa 18.11.2015, teda po troch rokoch. Žalobca tvrdil, že ak nadriadený nevzhliadol dôvody pre dočasné pozbavenie výkonu služby po začatí trestného stíhania, dňa 18.11.2015 nemohol žalobcu dočasne pozbaviť výkonu služby o tri roky neskôr, za stavu, kedy sa procesná situácia v trestnom konaní nijako nezmenila. Žalobca tvrdil, že pozbavenie po troch rokoch od začatia trestného stíhania by bolo dôvodné len vtedy, ak by sa nadriadený dozvedel nové dôvody, resp. skutky, pre ktoré je žalobca stíhaný. Žalobca bol však stále stíhaný pre ten istý skutok.

b) Okrem toho, žalobca poukazoval na skoršie právoplatné rozhodnutie ministra vnútra SR v rozhodnutí zo dňa 22.05.2013, sp. zn. SI.V-PS-PK-52 2013, v konaní o prepustení odvolateľa, v ktorom minister zrušil personálny rozkaz zo dňa 20.02.2013 výlučne z dôvodu, že v danej veci v osobe žalobcu nevzhliadol dôvody pre ohrozenie záujmov štátnej služby. Pri tej istej procesnej situácii, tom istom trestnom stíhaní, pre ten istý skutok. Ak teda existovalo právoplatné rozhodnutie o tom, že ponechanie žalobcu vo výkone štátnej služby neohrozuje dôležitý záujem štátnej služby, nemohol žalovaný rozhodnúť v inom rozhodnutí opačne, ak sa procesná situácia v trestnom konaní nijako nezmenila. Súd sa s touto argumentáciou nevysporiadal spôsobom, ktorým by ju presvedčivým a zrozumiteľným spôsobom vyvrátil.

10. Odôvodnenie kasačného bodu podľa § 440 ods. 1 písm. g) SSP: žalobca mal za to, že to odôvodnenie, ktoré sa v rozsudku nachádza, nie je v súlade ani s gramatickým, ani teleologickým výkladom relevantných právnych noriem. Ustanovenie § 46 a nasl. zákona č. 73/1998 Z.z. nie je možné chápať tak, že umožňuje nadriadenému svojvôľu ako z hľadiska času, tak z hľadiska posúdenia dôvodov na dočasné pozbavenie výkonu štátnej služby. Výkonu štátnej služby možno policajta dočasne pozbaviť len na dobu nevyhnutne potrebnú na objasnenie jeho konania, najdlhšie však na šesť mesiacov; túto dobu môže výnimočne predĺžiť minister v prípade, ak je proti policajtovi vedené trestné stíhanie, a to až do jeho právoplatného skončenia. Dočasné pozbavenie výkonu štátnej služby sa prerušuje na čas výkonu väzby policajta . Zákonodarca zriadením tohto inštitútu mal nepochybne v úmysle zabrániť výkonu služby policajtom podozrivým zo závažnej trestnej činnosti. Takéto osoby totiž bez ohľadu na prezumpciu neviny a výsledok trestného konania už z dôvodu samotného podozrenia požívajú zníženú dôveru a pokiaľ pracujú na úseku dôležitého záujmu štátnej služby, mohli by takémuto záujmu škodiť. Zákonodarca musel dať nadriadenému zákonný nástroj, ktorým by znemožnil policajtovi dôvodne podozrivému z trestnej činnosti ohrozovať dôležitý záujem štátnej služby a nemusel čakať na skončenie trestného stíhania. Ide o zákonnú výnimku zo zásady prezumpcie neviny. Obdobná výnimka platí aj v

iných činnostiach orgánov verejnej moci. Zákonodarca však súčasne obmedzil trvanie tejto výnimky tým, že obmedzil dobu postavenia mimo službu dobou 6 mesiacov od začiatku obmedzenia. Ak sa trestná činnosť do tohto času neobjasní, nemôže to byť na ujmu policajtovi a tomu musí byť v súlade so zásadou prezumpcie nevinu, umožnené pokračovať vo výkone služby.

11. Situácia žalobcu vo vzťahu k vyššie uvedenému účelu právnej normy je absurdná. Jeho nadriadený sa o trestnom stíhaní preukázateľne dozvedel dňa 21.11.2012. Dôkazná situácia sa voči žalobcovi od tohto času nijako nezmenila. Ak nebol dôvod na dočasné pozbavenie v roku 2012, nie je zrejmé, prečo bolo dôvodné dočasné pozbavenie v roku 2015, po uplynutí 30 mesiacov, odkedy sa nadriadený o trestnom stíhaní dozvedel a prečo ide v súčasnosti o výnimočný prípad, na základe ktorého minister dočasné pozbavenie predĺžil. Do osobitnej pozornosti dal výraz „policajt sa musí dočasne pozbaviť výkonu štátnej služby“. Zákonodarca neumožňuje nadriadenému žiadnu diskrečnú právomoc. Ak sú splnené podmienky na dočasné pozbavenie výkonu služby, nadriadený musí vydať personálny rozkaz. Zákon neumožňuje nadriadenému rozhodnúť sa v ľubovoľnom štádiu trestného stíhania, resp. rozhodnúť sa, či policajta služby pozbaví alebo nepozbaví. Ak sú splnené obe podmienky - dôvodné podozrenie a ohrozenie záujmu štátnej služby - nadriadený je povinný policajta služby dočasne pozbaviť. Ak nejde o prípad, kedy došlo k splneniu podmienok až neskôr, v priebehu trestného stíhania, v dôsledku skutkovej alebo právnej okolnosti, musí byť policajt pozbavený výkonu služby bez meškania. Tým, že tak nadriadený neurobil bezprostredne po 21.11.2012 dal najavo, že podmienky na dočasné pozbavenie neboli dané. Ak súčasne neuviedol žiadnu podstatnú zmenu okolností, nemohol súčasne tvrdiť, že v roku 2012 záujem štátnej služby ohrozený nebol a v roku 2015 už ohrozený bol.

12. Okrem toho, nedostatok dôvodov pre ohrozenie záujmov štátnej služby konštatoval právoplatne minister SR v rozhodnutí zo dňa 22.5.2013, sp. zn. SI.V-PS-PK-52 2013, v konaní o prepustenie odvolateľa. Jediným dôvodom, pre ktorý minister zrušil personálny rozkaz zo dňa 20.02.2013 bol práve nedostatok dôvodov pre ohrozenie záujmov štátnej služby. Ohrozenie záujmov štátnej služby je rovnaká zákonná podmienka - ako v konaní o prepustenie, tak aj v konaní o dočasné pozbavenie služby. V jednom aj druhom prípade sa sleduje ten istý účel - aby nevykonávala službu osoba, ktorá môže škodiť jej záujmom. Rozhodnutie ministra nadobudlo právoplatnosť dňa 3.6.2013. Ak nadriadený minimálne od tohto času mal vedomosť o tom, že nie sú dané dôvody ohrozenia dôležitých záujmov štátnej služby, nemohol začať konať ani vo veci dočasného pozbavenia výkonu funkcie, pre ktoré je potrebné naplniť ten istý dôvod a následne dočasné pozbavenie predĺžiť.

13. Žalobca na základe vyššie uvedeného navrhol, aby kasačný súd zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil krajskému súdu na nové konanie, alebo aby zrušil napadnuté rozhodnutie žalovaného spolu s prvostupňovým rozhodnutím a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

III.

Vyjadrenie žalovaného ku kasačnej sťažnosti

14. Ku kasačnej sťažnosti sa písomne vyjadril žalovaný, mal za to, že sťažovateľ v kasačnej sťažnosti voči rozsudku krajského súdu neuviedol žiadne relevantné nové skutočnosti, ktoré by mali dôvod zmeniť rozsudok krajského súdu. Žalovaný sa v plnom rozsahu pridržiaval písomného vyjadrenia k podanej žalobe a navrhol kasačnú sťažnosť zamietnuť.

IV.

Konanie pred kasačným súdom

15. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (ďalej aj „kasačný súd“) (§ 438 ods. 2 SSP) po zistení, že kasačnú sťažnosť podal včas účastník konania v zastúpení v súlade s § 449 ods. 1 SSP bez nariadenia pojednávania podľa § 455 SSP preskúmal vec a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná.

16. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako príslušný podľa § 11 písm. g/ SSP prejednal vec bez nariadenia pojednávania podľa § 455 SSP s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia 30.4.2019 bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk podľa § 137 ods. 4 SSP v spojení s § 452 ods. 1 SSP.

17. Podľa § 2 ods. 1 a 2 zákona č. 162/2015 Z.z. (ďalej len SSP) v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

(2) Každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

18. Podľa § 135 ods. 1 a 2 SSP na rozhodnutie správneho súdu je rozhodujúci stav v čase právoplatnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo v čase vydania opatrenia orgánu verejnej správy. Pre správny súd je rozhodujúci stav v čase vyhlásenia alebo vydania jeho rozhodnutia, ak

a) ide o konanie podľa § 6 ods. 2 písm. d) až f) a i) až k),

b) rozhoduje podľa § 192.

19. Podľa § 454 SSP na rozhodnutie kasačného súdu je rozhodujúci stav v čase právoplatnosti napadnutého rozhodnutia krajského súdu.

20. Predmetom kasačnej sťažnosti bol rozsudok Krajského súdu v Bratislave pod č. k. 1S/100/2016-19 zo dňa 25.5.2017, ktorým súd podľa § 190 SSP zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania a následne zrušenia rozhodnutia žalovaného č. KM-OLVS-3/2016/OPK zo dňa 2.3.2016, ktorým žalovaný zamietol rozklad sťažovateľa a potvrdil rozhodnutie - Personálny rozkaz ministra vnútra SR č. 257 zo dňa 18.11.2015, ktorým minister vnútra predĺžil dočasné pozbavenie výkonu štátnej služby podľa § 46 ods. 1 písm. b/ a ods. 2 zákona č. 73/1998 Z.z. do právoplatného skončenia trestného stíhania žalobcu v stálej štátnej službe vo funkcii starší referent štvrtého výjazdu odboru dopravných nehôd krajského dopravného inšpektorátu, KR PZ v Bratislave, keď mal za osvedčené, že je naďalej dôvodné dočasné pozbavenie výkonu štátnej služby menovaného vzhľadom na skutočnosť, že trestné stíhanie žalobcu doposiaľ nebolo právoplatné skončené.

21. Podľa § 46 ods. 1 písm. zákona č.73/1998 Z.z. (účinnosť do 30.11.2015) policajti sa musí dočasne pozbaviť výkonu štátnej služby, ak by jeho ďalšie ponechanie vo výkone štátnej služby ohrozovalo dôležitý záujem štátnej služby alebo priebeh objasňovania jeho konania a je dôvodne podozrivý, že

a) porušil služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom, alebo

b) spáchal trestný čin.

22. Podľa § 46 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z.z. výkonu štátnej služby možno policajta dočasne pozbaviť len na dobu nevyhnutne potrebnú na objasnenie jeho konania, najdlhšie však na šesť mesiacov; túto dobu môže výnimočne predĺžiť minister v prípade, ak je proti policajtovi vedené trestné stíhanie, a to až do jeho právoplatného skončenia. Dočasné pozbavenie výkonu štátnej služby sa prerušuje na čas výkonu väzby policajta.

23. Sťažovateľ kasačné dôvody formuloval s poukazom na ustanovenie § 440 ods. 1 písm. f/ a písm. g/ SSP, t.j. že správny súd nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý

proces, resp. že rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci. V podstate je možné zhrnúť, že ostatné kasačné námietky žalobcu boli zhodné so žalobnými námietkami žalobcu proti napadnutému rozhodnutiu žalovaného.

24. Predmetom prieskumu pred správnym súdom bolo rozhodnutie - personálny rozkaz ministra vnútra SR č. 257, zo dňa 18.11.2015, ktorým bolo predĺžené dočasné pozbavenie výkonu štátnej služby žalobcu podľa § 46 ods. 1 pís. b) a ods. 2 zákona č. 73/1998 Z.z. od 29.11.2015 do právoplatného skončenia trestného stíhania žalobcu a naň nadväzujúce rozhodnutie žalovaného.

25. Nebolo sporným, že žalobca bol právoplatným personálnym rozkazom KR PZ v Bratislave č. 152 v spojení s rozhodnutím žalovaného č. KM-OLVS-82/2015/OPK zo dňa 2.10.2015 podľa § 46 ods. 1 pís. b) a ods. 2 zákona č. 73/1998 Z.z. dočasne pozbavený výkonu štátnej služby na dobu od 29.5.2015 do 28.11.2015, z dôvodu dôvodného podozrenia, že žalobca spáchal zločin prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1, 2 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 pís. a), pís. c) Trestného zákona. Proti predmetnému rozhodnutiu žalovaného žalobca podal správnu žalobu na Krajský súd v Bratislave, ktorý rozsudkom pod č.k. 1S/296/2015 - 48 zo dňa 20.4.2017 žalobu ako nedôvodnú s poukazom na § 190 SSP zamietol. Uvedený rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 22.5.2017.

26. Taktiež nebolo sporným, že ku dňu začiatku predĺženia dočasného pozbavenia výkonu štátnej služby ku dňu 29.11.2015, nebolo trestné stíhanie žalobcu vo vyššie uvedenej veci právoplatne skončené. Aj kasačný súd zdôrazňuje, že predmetom preskúmania v tejto veci, bolo rozhodnutie o predĺžení dočasného pozbavenia výkonu štátnej služby, t.j., či dôvody dočasného pozbavenia výkonu služby žalobcu poukazom na § 46 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z.z. trvali.

27. Najvyšší súd uvádza, že s poukazom na § 46 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z. policajti sa musí dočasne pozbaviť výkonu štátnej služby, ak by jeho ďalšie ponechanie vo Výkone štátnej služby ohrozovalo dôležitý záujem štátnej služby alebo priebeh objasňovania jeho konania a je dôvodne podozrivý, že : a) porušil služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom, alebo b) spáchal trestný čin. Podľa §46 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z.z. výkonu štátnej služby možno policajta dočasne pozbaviť len na dobu nevyhnutne potrebnú na objasnenie jeho konania, najdlhšie však na šesť mesiacov; túto dobu môže výnimočne predĺžiť minister v prípade, ak je proti policajtovi vedené trestné stíhanie, a to až do jeho právoplatného skončenia. Dočasné pozbavenie výkonu štátnej služby sa prerušuje na čas výkonu väzby policajta.

28. Počas dočasného pozbavenia výkonu štátnej služby sa na policajta nevzťahuje povinnosť vykonávať službu, ako ani služobné úkony v službe alebo mimo nej. Nadriadený je pri rozhodovaní o dočasnom pozbavení výkonu štátnej služby povinný skúmať, či sú splnené podmienky na vydanie rozhodnutia o dočasnom pozbavení výkonu štátnej služby a či tieto podmienky na vydanie rozhodnutia sú splnené kumulatívne. Najčastejším dôvodom na pozbavenie výkonu štátnej služby policajta býva skutočnosť, že jeho konaním sa stane dôvodne podozrivým zo spáchania úmyselného trestného činu. Podozrenie zo spáchania trestného činu vyplýva z úkonov vykonaných orgánmi činnými v trestnom konaní.

29. Pri rozhodovaní nadriadeného o použití alebo nepoužití inštitútu dočasného pozbavenia štátnej služby policajta nie je dôležité a potrebné posúdenie skutočností, či došlo alebo nedošlo k takému konaniu zo strany policajta, ktoré má znaky skutkovej podstaty trestného činu podľa príslušných ustanovení trestného zákona. Ako podklad pre rozhodovanie vo veci samej je však právne relevantné zistenie, že voči policajtovi bolo vznesené obvinenie v zmysle príslušných procesných a hmotnoprávných ustanovení trestného poriadku a trestného zákona. Nadriadený nie je vecne príslušný posudzovať obsah vzneseného obvinenia, hodnotiť dôkazy získané orgánom činným v trestnom konaní, prípadne robiť ich rozbor alebo posudzovať opodstatnenosť vzneseného obvinenia a vôbec nie rozhodovať o vine a treste policajta. Nadriadený je v tomto prípade povinný len rešpektovať úkon orgánu činného v trestnom konaní ako orgánu, ktorému je zákonom zverená právomoc rozhodnúť, či boli splnené všetky zákonom požadované podmienky na vznesenie obvinenia. Akékoľvek úkony nadriadeného spochybňujúce vznesené obvinenie, hodnotenie dôkazov zadovážených orgánmi činnými v trestnom konaní alebo

posudzovanie opodstatnenosti vzneseného obvinenia by boli úkonmi prekračujúcimi jeho právomoci a zasahujúcimi do úkonov, ktoré na základe zákona prináležia výlučne orgánom činným v trestnom konaní. Na základe uvedeného preto možno konštatovať, že prvá podmienka na vydanie napadnutého rozhodnutia je splnená už samotným vznesením obvinenia voči policajtovi. Ďalšou podmienkou na vydanie rozhodnutia o dočasnom pozbavení výkonu štátnej služby je preukázanie skutočnosti, že ponechanie policajta vo výkone štátnej služby by ohrozovalo dôležitý záujem štátnej služby alebo priebeh objasňovania jeho konania. Ponechanie policajta vo výkone štátnej služby by mal nadriadený posudzovať vo vzťahu ku skutku, ktorý sa policajtovi kladie za vinu. Právna kvalifikácia konania policajta vyplýva jednak z obsahu uznesenia o vznesení obvinenia, ale aj z obsahu samotnej skutkovej podstaty trestného činu. Tu je potrebné konštatovať, že ide o plnenie služobných povinností policajta, ktoré sú špecifikované v ust. § 47 a nasl. tohto zákona, t. j. úloh, na ktorých riadnom a nestrannom plnení má záujem celá spoločnosť, a to v podobe riadneho a nestranného plnenia služobných povinností. Pri rozhodovaní je potrebné mať na zreteli taktiež tú skutočnosť či skutok, z ktorého je policajt obvinený, stal sa v priamej súvislosti s výkonom právomoci policajta ako verejného činiteľa alebo nie a či by teda jeho ponechanie v štátnej službe nebolo v rozpore so záujmom spoločnosti na riadnom plnení služobných povinností tak, ako je to uvedené vyššie. V štádiu trestného konania, keď je policajt uznesením o vznesení obvinenia obvinený zo spáchania trestného činu, nemožno úplne vylúčiť, že skutok sa nestal, prípadne, že ho nespáchal obvinený policajt. Nadriadený v žiadnom prípade nemôže vykonávať dokazovanie v rozsahu, ktoré spadá do právomoci orgánov činných v trestnom konaní a ani neposudzuje skutok policajta z hľadiska jeho trestnoprávnej zodpovednosti. Rozhodovanie nadriadeného je len realizáciou jeho právomoci dočasne pozbaviť policajta výkonu štátnej služby zo zákonom predpokladaných dôvodov a zároveň právom nadriadeného rozhodovať v oblasti právne determinovaných subjektívnych práv policajtov vo veciach služobného pomeru so záväznými právnymi dôsledkami.

30. Použitie inštitútu dočasného pozbavenia výkonu štátnej služby nie je inštitútom, ktorým sa neguje garancia prezumpcie neviny alebo ktorým sa prejedikuje rozhodnutie súdu vo veci samej, ale je len nástrojom na ochranu záujmov spoločnosti, ktorý je oprávnený nadriadený aplikovať v prípadoch, keď sú splnené zákonom stanovené podmienky. Tento zákon a ani obdobné právne predpisy nevymedzujú obsah, a teda ani hranice pojmu „dôležitý záujem štátnej služby“ a tento pojem neupravuje ani žiaden vykonávací predpis. Je teda na uvážení nadriadeného, aby v medziach racionálnej úvahy bez akýchkoľvek subjektívnych vplyvov a po posúdení všetkých okolností konkrétneho prípadu vyhodnotil, ktoré skutočnosti bude považovať za dôležité záujmy štátnej služby.

31. Z ústavnej zásady prezumpcie neviny nevyplýva zákaz, aby s tým, voči komu bolo vznesené obvinenie zo spáchania trestného činu, nebolo možné zaobchádzať ako s obvineným, pričom obvinený je povinný strpieť určité obmedzenia, akým je napríklad väzba, skúmanie duševného stavu, prípadne ďalšie opatrenia uvedené v trestnom poriadku. K takýmto obmedzeniam je však nutné pripočítať i určité obmedzenia policajta pri výkone štátnej služby. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že služobný pomer policajta nezaniká vydaním rozhodnutia o dočasnom pozbavení výkonu štátnej služby, ale jeho výkon je len zo zákonných dôvodov dočasne obmedzený. Dočasné pozbavenie výkonu štátnej služby má len preventívny charakter. Zákon v ust. § 46 ods. 6 počíta aj so situáciou, keď by sa nepotvrdili dôvody, pre ktoré je policajt dočasne pozbavený výkonu štátnej služby. V takom prípade je nutné rozhodnutie nadriadeného zrušiť a policajtovi doplatiť rozdiel, o ktorý bol jeho mesačný služobný plat skrátený (komentár k § 46 zákona č. 73/1998 Z.z., www.epi.sk, T. K., Q.).

32. Kasačný súd rovnako ako aj správny súd mal za to, že v prípade žalobcu boli splnené podmienky na predĺženie dočasného pozbavenia výkonu štátnej služby poukazom na § 46 ods. 1 pís. b) a ods. 2 zákona č. 73/1998 Z.z., t.j. danosť ohrozenia dôležitého záujmu štátnej služby a pokračujúce trestné stíhanie žalobcu. Kasačná námietka a poukaz na rozhodnutie č. SI.V-PS-52/2013 zo dňa 22.5.2013 je nedôvodná, nakoľko žalovaný a (napokon aj prvostupňový správny orgán) v odôvodnení napadnutého rozhodnutia vo veci tejto zdôvodnil aj ohrozenie dôležitého záujmu štátnej služby v prípade ponechania žalobcu vo výkone štátnej služby.

33. Aj námietka sťažovateľa, že prečo nadriadený bezprostredne po dozvedení sa o trestnom stíhaní žalobcu dňa 21.11.2012 nerozhodol o dočasnom pozbavení výkonu štátnej služby je nedôvodná a sama o sebe nemôže spôsobiť nezákonnosť napadnutého rozhodnutia, kasačný súd poukazuje na to, že v tomto konaní išlo o prieskum rozhodnutia o predĺžení dočasného pozbavenia výkonu štátnej služby žalobcu.

34. Správny súd v odôvodnení svojho rozsudku sa vysporiadal so všetkými žalobnými námietkami žalobcu. Aj kasačný súd má za to, že rozhodnutie žalovaného vychádza zo správne zisteného skutkového stavu a na takto zistený skutkový stav boli správne aplikované príslušné právne predpisy - zákon č. 73/1998 Z.z. Aj podľa názoru kasačného súdu boli splnené podmienky na dočasné pozbavenie, resp. predĺženia dočasného pozbavenia výkonu štátnej služby žalobcu, z toho dôvodu, že bolo nesporné, že proti policajtovi bolo naďalej vedené trestné stíhanie a jeho ďalšie ponechanie vo výkone štátnej služby by ohrozovalo dôležitý záujem štátnej služby, tak ako je to podrobne zdôvodnené v odôvodnení rozhodnutia žalovaného správneho orgánu.

35. Na základe uvedeného kasačný súd dospel k záveru, že námietky sťažovateľa uvedené v kasačnej sťažnosti sú neopodstatnené, neboli spôsobilé spochybniť vecnú správnosť rozhodnutia, pretože krajský súd sa v rozhodnutí riadne so všetkými vysporiadal a nenechal otvorenú žiadnu spornú otázku, ktorá by zostala na kasačnom súde. Z uvedených dôvodov kasačný súd kasačnú sťažnosť podľa § 461 SSP ako nedôvodnú zamietol.

36. O náhrade trov kasačného konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky tak, že ich náhradu sťažovateľovi nepriznal podľa § 467 ods.1 SSP v spojení s § 167 SSP.

37. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v senáte zloženom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z.z.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.